

Man kan lave den retsmedicinske, fysiske undersøgelse med det samme, og man kan optage den, så man har beviserne til senere, hvis det skulle vise sig, at der er grundlag for en sag. Man kan med det samme lave videoafhøringen og sørge for, at politi, dommere, forsvarsadvokater og alle, der nu skal være til stede, er til stede i et andet lokale og det foregår efter de regler, der nu skal være i forhold til retssikkerhed, så man altså får videoafhøringen med det samme og ikke skal have barnet ind flere gange flere forskellige steder. Det betyder altså, at man meget hurtigt kan få afklaret, om der er et grundlag for at gå videre med at sige, at det her barn har været udsat for et overgreb og man derfor skal arbejde videre med sagen. Og hvis der er det, behøver man ikke at undersøge og afhøre barnet mere.

Der kan være behov for at behandle barnet og hjælpe barnet igennem det, det har været udsat for, men der er ikke behov for, at det skal rundt til en række forskellige instanser og igennem en masse undersøgelser, som jo ikke så meget er af hensyn til barnet selv som af hensyn til os voksne og vores ønske om, at der skal være en rets sag og man skal have nogen straffet for det, der er foregået.

Så det er faktisk et sted, hvor det virkelig er på barnets præmisser, og det tror jeg at alle, der har set det, mener. Det er i hvert fald mit indtryk. Folketingets Socialudvalg var oppe at besøge børnehuset i Island for flere år siden og var også meget imponeret af det, men dengang skete der så ikke så meget videre. Nu har Nordisk Råds velfærdsudvalg arbejdet med det her område i et helt år og haft en række eksperter inde for at fortælle os om den nyeste viden om, hvor meget det at blive krænket som barn betyder for de sygdomme, folk får som voksne. Og det er virkelig voldsomme oplysninger, vil jeg sige, der er om, hvor meget det kan betyde senere i ens voksenliv, hvad man har været udsat for.

Vi har set på, hvad der er af forskellige anbefalinger til, hvad man kan gøre, og en af de vigtige anbefalinger var altså at sikre, at hvis der er mistanke, bliver det afklaret med det samme og på en børnevenlig måde, og at man får sat gang i behandlingen, fordi netop en god, hurtig behandling kan forebygge, at barnet får de her skader senere, og jo også, som man ser på i Projekt JANUS, kan forebygge, at barnet selv kommer til at krænke andre senere. Derfor er det altså en

rigtig god model, som vi så har valgt at anbefale i et enigt Nordisk Råd.

Jeg vil gerne understrege, at det jo ikke betyder, at alt det arbejde, der er i gang i Danmark, skal stoppes. Der bliver gjort rigtig godt arbejde, både i Rigshospitalets team for seksuelt misbrugte børn, på Skejby Sygehus, på Center for Voldtægtsofre, i Projekt JANUS, i masser af forskellige sammenhænge, og den viden skal man selvfølgelig inddrage. De projekter skal fortsætte, og man skal have et godt samarbejde, men det udelukker jo altså ikke, at vi laver de her børnehuse, der tager sig af børnene fra starten af, og derfor håber jeg meget, at vi i udvalgsarbejdet i enighed kan lave en beretning om, at det bør indgå i den nationale strategi, at vi skal have oprettet børnehuse.

Så må man jo finde ud af, hvordan man konkret skal gøre det, hvor de konkret skal ligge, i hvilke bygninger, og hvilken myndighed de skal høre under osv. Det behøver vi jo ikke at blande os i fra Folketingets side, det tror jeg godt at man kan finde ud af.

Kl. 17:44

Formanden:

Tak til fru Line Barfod.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ikke der gøres indsigelse, og det er ikke tilfældet, er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 154:

Forslag til folketingsbeslutning om fastsættelse af rådighedsbeløb ved ansøgninger om hjælp på det sociale område.

Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 02.04.2009).

Kl. 17:44

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er beskæftigelsesministeren.